

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi auto- ja moottoripyörä-
verosta annetun lain muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi auto- ja moottoripyöräverosta annettua lakia. Henkilöautojen autoveroa ehdotetaan alennettavaksi 20 prosenttiyksiköllä. Maastohenkilöautoista ehdotetaan kannettavaksi sama vero kuin muistakin henkilöautoista. Pakettiautojen veroksi ehdotetaan 50 prosenttia verotusarvosta. Ajoneuvon ammattimaisen käytön perusteella myönnettävä veron alennus ehdotetaan

rajoitettavaksi ammattimaisessa henkilöliikenteessä käytettäviin ajoneuvoihin. Lain säännöksiä veron maksuunpanosta muun muassa rakennemuutosten johdosta ehdotetaan selvennettäväksi.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan heti kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Veron muutokset on toteutettu valtioneuvoston päätöksellä 3 päivästä toukokuuta 1993 lukien.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotettavat muutokset

1.1. Autoveron määrä

Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 3 §:n mukaan autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä korotettuna 22 prosentilla ja vähennettynä 4 600 markalla. Veron määrä on kuitenkin aina vähintään 50 prosenttia verotusarvosta (1065/90). Ottaen huomioon verosta vähennettävän markkamäärän sekä nykyisin kaikille uusille bensiinikäyttöisille henkilöautoille vähäpäästöisyyden perusteella myönnettävän 4 500 markan suuruisen verotusarvosta tehtävän vähennyksen autovero on tällä hetkellä käytännössä keskimäärin noin 95 prosenttia auton verotusarvosta. Eniten myytyjen henkilöautojen kuluttajahinnasta autoveron osuus on yleensä noin 30 prosenttia tai hieman sen alle.

Autoveron määrää ehdotetaan alennettavaksi, jotta odotettavissa oleva ajoneuvojen tuontihintojen ja muiden kustannusten nousu ei täysimääräisesti vaikuttaisi henkilöautojen kuluttajahintoja nostavasti. Vallitsevassa tilan-

teessa veronalennuksen ei voida olettaa mahdollisesti lyhytaikaista vaikutusta lukuun ottamatta kuitenkin alentavan henkilöautojen kuluttajahintoja. Autoveron muutoksella arvioidaan tämän vuoksi olevan vähäisempi vaikutus myytävien henkilöautojen määriin kuin aiempien autoveron alennusten yhteydessä. Arvio perustuu aikaisempien autoveron alennusten yhteydessä hinta- ja kysyntävaikutuksista saatuihin kokemuksiin sekä henkilöautojen yleisimpien laskutusvaluuttojen kurssien kehityksen perusteella ennakoitavaan autojen tuontihintojen kehitykseen lähiaikoina.

Henkilöautojen tuontihinnat nousivat vuonna 1992 tullitilaston mukaan noin 13 prosenttia vuodesta 1991. Joulukuussa 1992 tuontihintataso oli 5 prosenttia korkeampi kuin koko vuoden 1992 keskimääräinen tuontihinta, kun laskelmassa otetaan huomioon myös joulukuussa esiintynyt siirtymä aiempaa suurempiin autoihin. Autokaupassa tavanomainen laskutusvaluuttojen vaihtokurssi on tällä hetkellä suunnilleen 40 prosenttia korkeampi kuin esimerkiksi vuoden 1992 alussa. Muun muassa valuuttakurssien kehityksestä johtuvat hintapaineet ovat siten toistaiseksi purkautuneet

vain osittain henkilöautojen tuontiarvoon tai hintaan Suomen markkinoilla. Sama koskee korkeasta autoverosta aiheutuvaa rakenteellista tuontihintaeroa, joka on 15—20 prosenttia Suomen hyväksi verrattuna useisiin sellaisiin Euroopan maihin, joissa autoverotus ei ole käytössä. Henkilöautojen kuluttajahinnat ovat joulukuusta 1991 joulukuuhun 1992 nousseet noin 10,6 prosenttia.

Edellä mainittujen hintavaikutusten lisäksi autoveroa on tarkoituksenmukaista alentaa sitäkkin syystä, että tämä luo jatkossa mahdollisuuksia auton käytön verotuksen painottamiseen.

Autoveron alennuksen määräksi ehdotetaan 20 prosenttiyksikköä autoveron kerrointekijästä, jolloin autovero olisi auton verotusarvon määrä korotettuna 2 prosentilla ja vähennettynä 4 600 markalla. Veromuutoksen vaikutus henkilöautojen kuluttajahintoihin olisi laskennallisesti suunnilleen neutraali 8,5 prosentin suuruisella tuontihintojen nousulla, jos oletetaan muiden hintatekijöiden pysyvän markkamääräisesti nykyisellään.

1.2. Autoverotuksen veropohjan laajentaminen

Verotuksen muilla osa-alueilla toteutettuja uudistuksia vastaavasti olisi myös autoverotuksessa tarkoituksenmukaista liittää verotuksen alentamiseen veropohjan laajentaminen. Tarve veropohjan laajentamiseen koskee välittömimmin pakettiautojen ja maastohenkilöautojen verotusta johtuen näiden ajoneuvojen tekniseen määrittelyyn liittyvistä ongelmista. Myöhemmin on tarkoitus selvittää mahdollisuudet myös muiden autoverotuksessa myönnettävien verotukien poistamiseen. Jatkossa painottuu myös tarve erityisesti ajoneuvon käytöstä kannettavan veron eli polttoaineveron tarkistamiseen.

1.2.1. Pakettiautot

Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 1 §:n mukaan autoveron alaisia ajoneuvoja ovat henkilöautojen lisäksi pakettiautot ja muut sellaiset autot, joiden oma paino on alle 1800 kiloa sekä moottoripyörät. Pakettiautot on lähinnä eräin henkilökuljetusta rajoittavin ja tavarankuljetusmahdollisuuksia edellyttävin ehdoin säädetty autoverosta vapaiksi.

Pakettiautojen verottomuuden edellytyksenä olevia tavaratilan mittoja ja auton kantavuutta koskevia säännöksiä tarkistettiin viimeksi lain muutoksella, joka tuli voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1990 (478/90). Tuon muutoksen jälkeen ei ole esiintynyt lain muutokseen johtaneita lähinnä veron kiertämiseksi katsottavia menettelyjä, joissa oli asiallisesti kysymys pakettiautona verotettujen autojen käyttöönottosta henkilökuljetustarkoituksiin.

Huolimatta siitä, että autoverolain mainitut säännökset ovat toimineet käytännössä siten kuin lakia muutettaessa edellytettiin, tilanetta on eri tahoilla myös arvosteltu. Muun muassa on katsottu, että säännökset rajoittavat tarpeettomasti Suomessa käyttöön tulevia pakettiautoja erityisesti ajoneuvon koon suhteen. On esitetty, että autoveronlain mainittuja säännöksiä ehkä voitaisiin pitää jatkossa Suomen ollessa Euroopan yhteisön (EY) jäsenenä kaupan esteenä, koska ne muodostavat merkittävän poikkeuksen yleiseurooppalaiseen käytäntöön hyväksyttäessä ajoneuvoa liikenteeseen Suomessa, ja vaikeuttavat ulkomailla tavantomaisten pienten pakettiautojen markkinointia ja käyttöönottoa Suomessa. Säännökset edellyttävät myös jo liikenteessä olevien pakettiautojen jatkuvaa valvontaa ja aiheuttavat siten hallinnollista työtä, jonka määrää tulisi pyrkiä mahdollisuuksien mukaan ainakin pitkällä aikavälillä vähentämään.

Ajoneuvojen teknisiä vaatimuksia koskevat säännökset on uudistettu vuoden 1993 alusta, jolloin tuli voimaan uusi asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista (1256/92). Asetukseen sisältyvät muun muassa säännökset ajoneuvojen luokittelusta ja liikenteeseen hyväksymisen edellytyksenä olevista teknisistä vaatimuksista sekä menettelystä hyväksyttäessä ajoneuvoa liikenteeseen. Asetuksessa on lähtökohtana mahdollisimman yhtäläiseen säännöstöön pyrkiminen näitä seikkoja koskevien EY:n säännösten kanssa. Tämä koskee niin ajoneuvojen luokittelua eri ajoneuvoryhmiin kuin myöskin hyväksymismenettelyä, jossa on omaksuttu pääperiaate, jonka mukaan jossakin EY:n jäsenmaassa hyväksytyt ajoneuvot tulisi keltava sellaisenaan liikenteeseen myös meillä. Käytännössä tämä saattaa tarkoittaa jatkossa muun muassa ajoneuvojen tyyppikatsastustoiminnan vähenemistä.

Autoverotuksen kannalta mainittu kehitys lisää tarvetta sellaisten rajanvetojen poistamiseen, joissa on kyse muihin kuin kansainväli-

seen säädöspohjaan perustuvien ajoneuvon teknisten ominaisuuksien asettamisesta veroperusteeksi.

Tähän asti Autorekisterikeskus ja sen auto-katsastuksesta huolehtineet katsastusviranomaiset ovat käytännössä hoitaneet suuren osan autoverotukseen liittyvästä valvonnasta ja myös muusta varsinaisia veroviranomaisia avustavasta toiminnasta. Siten verotus on voitu pitkälti perustaa ajoneuvojen tyyppitodistuksiin. Samoin katsastusviranomaiset ovat käytännössä huolehtineet esimerkiksi pakettiautojen tavaratilan mittauksesta autoverotusta varten. Autorekisterikeskuksen siirryttyä vuoden 1993 alusta liikelaitokseksi ja siirtyessä edelleen toimimaan avoimessa kilpailuasemassa muiden autokatsastustoiminnan harjoittajien kanssa tällainen asiallisesti viranomaistoimintaa vastaava veroviranomaisten avustaminen ei enää sovellu Autorekisterikeskuksen toimintaan. Kun veroviranomaisilla itselläänkään ei ole organisatorisia eikä muitakaan mahdollisuuksia ajoneuvoteknisten seikkojen selvittämiseen, autoverotuksessa tulisi pyrkiä myös hallinnollisista syistä vähentämään ajoneuvotekniikasta riippuvien veroperusteiden käyttöä.

Kansainvälisesti vertaillen Suomen pakettiautokanta on suhteellisen suuri koko autokantaan ja myös elinkeinorakenteeseen verrattuna. Ainakin osittain tämän voidaan arvioida aiheutuvan siitä, että suuri autoverotuksen ero paketti- ja henkilöautojen välillä on johtanut pakettiautojen käyttöön henkilökuljetuksessa.

Valtioneuvoston 5 päivänä huhtikuuta 1992 tekemän periaatepäätöksen mukaisesti Suomessa siirrytään arvonlisäverojärjestelmään 1 päivänä tammikuuta 1994. Tämän uudistuksen yhteydessä verovelvollisen mahdollisuus vähentää arvonlisäverolliseen hintaan hankitut ajoneuvot laajenee nykyiseen verrattuna oleellisesti. Arvonlisäveron alaiseen toimintaan hankittavat pakettiautot tulevat verovelvollisille vähennyskelpoisiksi. Käytännössä tämä tarkoittaa muun muassa pakettiautojen hankintakustannusten reaalista alentumista noin viidenneksellä. Valtioneuvoston 4 päivänä helmikuuta 1993 tekemän periaatepäätöksen mukaisesti ostovähennysmahdollisuus on tarkoitettu koskemaan jo 1 päivänä helmikuuta 1993 käyttöön otettuja uusia koneita ja laitteita, joiden todennäköinen käyttöikä on vähintään kolme vuotta, eli siis myös pakettiautoja. Huomioon ottaen arvonlisäverouudistuksen vaikutuksen autoveron kantaminen pakettiautoista ei tarkoit-

taisi pääosalle varsinaiseen tavarankuljetustointaan käytettäville pakettiautoille kovin merkittävää hankintakustannusten nousua verrattuna tilanteeseen ennen mahdollisuutta mainittuun vähennykseen.

Edellä mainituista syistä ehdotetaan, että pakettiautojen verovapaudesta luovuttaisiin. Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 6 b §:ssä ehdotetaan pakettiautojen veroksi säädettäväksi 50 prosenttia verotusarvosta, jos ajoneuvo täyttää pykälässä säädetyt henkilökuljetusta, tavaratilan mittoja ja kantavuutta koskevat edellytykset. Muissa tapauksissa pakettiauton vero olisi sama kuin henkilöauton vero.

1.2.2. Maastohenkilöautot

Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 3 §:n 2 momentin mukaan maastohenkilöautosta suoritetaan veroa 50 prosenttia auton verotusarvosta. Maastohenkilöautoa koskevat tekniset säännökset sisältyvät ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen 12 §:ään. Tekniset säännökset on otettu tähän asetukseen pääasiassa autoverotusta varten.

Edellä selviteltyillä perusteilla olisi tarpeen kehittää myös maastohenkilöautojen autoverotusta sellaiseksi, ettei verotusta perusteta vain Suomen soveltamiin teknisiin vaatimuksiin. Erityisiä yhteiskunnallisia syitä maastohenkilöautoille kohdistuvaan verotukseen ei nykyisissä oloissa ole esitettävissä. Maastohenkilöautokanta on kasvanut suurehkoksi ja on edelleen nopeassa kasvussa huolimatta vallitsevasta taloudellisesta tilanteesta ja siitä, että maastohenkilöautojen hinnat ovat korkeahkoja muun muassa muuhun henkilöautokauppaan verrattuna tavallista suurempien katteiden johdosta. Pääosa maastohenkilöautoista on nykyisin muussa kuin verottomuuden perusteeksi 1 päivänä tammikuuta 1962 voimaan tulleen auto- ja moottoripyöräverolain (563/61) perusteluissa mainitussa työvälinekäytössä. Maastohenkilöautojen pääasiallinen käyttö lienee sama kuin muillakin henkilöautoilla. Suurelta osin käyttö painottuneen vapaa-ajan tarkoituksiin.

Ehdotettu autoveron alennus tarkoittaa autoveron asettumista keskimäärin suunnilleen 75—80 prosentin tasolle verotusarvosta. Suhteellisen pienen verotuksellisen eron ylläpitäminen maastohenkilöauton ja muun henkilöauton välillä ei edellä sanottuun viitaten ole enää

nykyisessä tilanteessa perusteltua. Autoverolaista ehdotetaan kumottavaksi 3 § 2 momentin säännös maastohenkilöauton veron määräästä. Vero olisi siten sama kuin muillakin henkilöautoilla.

1.2.3. Huoltoautot

Auto- ja moottoripyöräverosta annettua lakia on muutettu siten, että omalta massaltaan vähintään 1 800 kilon painoinen huoltoauto on säädetty autoverosta vapaaksi 21 päivästä huhtikuuta 1993. Tarkoituksena on, että tällä tavoin jatkettaisiin huoltoauton vuoden 1992 loppuun asti vallinnutta verokohtelua. Huoltoautot olivat aiemmin olleet autoverosta vapaita erikoisautoina, kun auton paino on vähintään 1 800 kiloa. Tieliikennelainsäädännön muutosten johdosta ajoneuvoja ei enää luokitella erikoisautoiksi, minkä vuoksi myös autoverolakiin oli tarpeen tehdä muutos, jotta aiempi verottomuus jatkuisi.

Ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen (1256/92) 19 §:n mukaan huoltoauto on ajoneuvojen ja koneiden huoltoon sekä korjausmiehistön ja välineiden kuljetukseen tarkoitettu, tarvittavin työkaluin ja laittein varustettu N-luokan auto, jossa on tilaa enintään kahdelle henkilölle kuljettajan vieressä. N-luokan auto tarkoittaa mainitun asetuksen 3 §:n mukaan pakettiautoa.

Pykälän 2 momentin mukaan huoltoauto on myös valtion, valtion liikelaitoksen, sähkö-, lämpö-, tele-, kaasu-, taikka vesilaitoksen tai kunnan omistaman tien, kadun radan ja ratakaluston tai sähkö-, lämpö-, tele-, kaasu-, ja vesilaitoksen verkon ja laitteiden tai puolustusvoimien sotavarustuksen huoltoon sekä korjausmiehistön ja välineiden kuljetukseen tarkoitettu, tarvittavin työkaluin ja laittein varustettu M1-luokan auto, jossa on istuimet kuljettajan lisäksi enintään kahdeksalle henkilölle. M1-luokan auto tarkoittaa ajoneuvolainsäädännössä henkilöautoa.

Mainittujen määritelmien vaikutus muun kuin julkisyhteisön omistaman huoltoauton luokitteluun on käytännössä varsin vähäinen, jos tarkastellaan huoltoauton eroa muuhun pakettiautoon nähden. Lähinnä on kysymys siitä, että huoltoauton ei välttämättä tarvitse täyttää pakettiautoilta vaadittuja mittoja ja kantavuusvaatimusta, jotta auto olisi veroton.

Sen sijaan mainittujen yhteisöjen ja laitosten kohdalla huoltoauto on lähtökohtaisesti henkilöauto.

Kun pakettiautojen vero ehdotetaan korotettavaksi 50 prosenttiin verotusarvosta, olisi huoltoautojen veroksi säädettävä sama määrä. Tämä on tarpeen siitä syystä, että muussa tapauksessa pakettiautoja rekisteröitäisiin keinotekoisesti huoltoautoina.

1.2.4. Ruumisautot

Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 6 §:ssä on säädetty verosta vapaaksi muun muassa ruumisauto. Ajoneuvon rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen 18 §:n 1 momentin mukaan ruumisauto on hautaus toimintaa harjoittavan omistuksessa oleva ruumiiden kuljetukseen tarkoitettu, väriltään musta, valkoinen tai hopeanharmaa M1-luokan auto, jossa on kiinteällä vetolavalla varustettu kori. Pykälän 2 momentissa on lisäksi eräitä arkkutilaa koskevia tarkempia säännöksiä.

Käytännössä on esiintynyt tilanteita, joissa auto on ajoneuvolainsäädännön mukaisesti voitu merkitä rekisteriin ruumisautona, mutta todellisuudessa autoa ei käytetä tähän tarkoitukseen, vaan se hankitaan muutettavaksi säädetyn määräajan jälkeen verotta henkilöautokäyttöön. On jopa esiintynyt tapauksia, joissa kaupparekisteriin on yrityksen toimialaksi merkitty muun kokonaan toisenlaisen toimialan ohella hautaus toiminta autoveroedun hankkimista varten.

Jotta ruumisauton verottomuudella ei vastedes voisi keinotella, autoverolain säännöksiä olisi muutettava. Ruumisauton käyttö rajattaisiin siten, että autoa on käytettävä yksinomaan ruumiiden ja hautaus toimintaan liittyvien kulkalaitteiden kuljettamiseen. Autovero voitaisiin maksuunpanna, jos havaitaan, että omistaja ei tosiasiallisesti ole harjoittanut tällaista toimintaa. Veron maksuunpano olisi mahdollista myös, jos hautaus toimintaa harjoittavalla on omistuksessaan ilmeisesti autoveron välttämistarkoituksessa useampia ruumisautoja kuin toiminnan laajuus edellyttäisi. Voimassa olevien säännösten mukaan ainakin joissakin tähän ryhmään kuuluvissa tapauksissa saattaisi tulla kysymyksen autoverolain 21 a §:ssä olevan veronkiertosäännöksen soveltaminen, joten tältä osin ehdotettu muutos tarkoittaa lähinnä lain selventämistä.

1.3. Taksipalautus

Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 7 §:n mukaan autosta, joka sitä ensi kertaa rekisteröitäessä merkitään rekisteriin käytettäväksi ammattimaiseen liikenteeseen, maksuunpannaan autoveroa vain se määrä, millä vero ylittää 57 000 markkaa. Edellytyksenä on myös, että omistaja käyttää autoa pääasiallisesti ammattimaiseen liikenteeseen.

Taksipalautusmenettelyn säilyttämisen yhtenä edellytyksenä on, että myös käytännössä voidaan tehokkaasti valvoa, että etu myönnetään varsinaiseen ammattimaiseen liikenteeseen käytettäville ajoneuvoille. Välttämätön valvonta liittyy kiinteästi liikennelupiin.

Liikennelupia koskeva lainsäädäntö on uusittu 1 päivästä maaliskuuta 1991 voimaan tulleilla lailla luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä (342/91) ja lailla luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä (343/91). Kumpaankin lakiin liittyy asetus (346/91 ja 347/91). Tavaraliikennettä koskevassa laissa omaksuttiin lupia myönnettäessä uusi periaate, jonka mukaan lupa tulee myöntää ammattitaidoltaan ja muilta ominaisuuksiltaan sopivalle hakijalle. Tarveharkinta ei enää ole tavaraliikenneluvan myöntämisen edellytyksenä. Henkilöliikenteessä sitä vastoin lupa voidaan edelleen myöntää vain, jos liikennetarvetta katsotaan esiintyvän.

Nykyinen autoverolain 7 § ei tee etua myönnettäessä eroa henkilöliikenteen ja tavaraliikenteen välillä. Tavaraliikenteeseen on käytännössä käytetty eräitä harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta verottomia ajoneuvoja. Tavaraliikennelupa voidaan kuitenkin myöntää myös henkilöautolle.

Kun pakettiautoista ryhdytään kantamaan ehdotettua veroa, tilanne muuttuu siten, että enää ei voida pitää perusteltuna myöntää veronpalautusta ammattimaisen liikenteen harjoittamisen vuoksi muille kuin henkilöliikennettä harjoittaville liikennöitsijöille. Kun tavaraliikenneluvan saa käytännössä jokainen säädetty vaatimukset täyttävä hakija, pakettiautot muodostuisivat käytännössä verottomiksi, jos etu jatkossa myönnettäisiin myös tavaraliikennettä varten myönnetyn liikenneluvan perusteella. Myöskään valvontaa ajoneuvon tosiasiallisesta käytöstä tavaraliikenteessä ammattimaiseen liikenteeseen on käytännössä mahdotonta järjestää tyydyttävällä tavalla.

Autoverolain 7 §:n säännöstä veron alentamisesta ammattimaiseen liikenteeseen käytön

perusteella ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että etu myönnettäisiin jatkossa ainoastaan luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun tilausliikenteeseen rekisteröitävistä ja käytettävistä autoista. Tämä määritelmä vastaa muutoin jokseenkin tarkoin tähänastista käytäntöä, mutta sulkee edun ulkopuolelle tavaraliikenteeseen käytettävät ajoneuvot.

Vastaava muutos ehdotetaan tehtäväksi myös autoverolain 13 a §:n säännökseen, joka koskee edun myöntämistä Autorekisterikeskuksen maksuunpannessa veroa rakennemuutoksen perusteella.

1.4. Maksuunpanoa koskevat säännökset

Autoverolain 8, 12 ja 13 §:ssä säädetään autoveron maksuunpanosta niissä tapauksissa, joissa auton rakennetta on muutettu tai verovapauden taikka veron alennuksen edellytykset ovat muutoin lakanneet olemasta. Yleisperiaatteena on, että autoveroa maksuunpannaan kaikissa tällaisissa tapauksissa. Eräissä tapauksissa kuitenkin sovelletaan kolmen tai neljän vuoden kuoleentumisaikaa, jonka jälkeen tapahtuvien muutosten jälkeen veroa ei enää maksuunpanna.

Mainitut säännökset ovat osoittautuneet vaikeaselkoisiksi ja osin myös jonkin verran tukinnanvaraisiksi. Säännökset on alkujaan laadittu lähinnä sitä tilannetta varten, että ajoneuvot ovat joko täysin verollisia tai kokonaan verosta vapaita. Muutettaessa autoverolakia vuonna 1989 siten, että ammattimaisen käytön perusteella myönnettävä verotuki muodostui jälkikäteisestä veron palauttamisesta edun myöntämiseksi verotuksen toimittamisen yhteydessä, veron alennuksena otettiin maksuunpanosäännöksiin viittaus myös niihin tapauksiin, joissa on kysymys alennetusta verosta.

Käytännössä on esitetty eri käsityksiä siitä, miten laajalti autoverolain säännökset mahdollistavat veron maksuunpanon taksipalautuksen ohella myös muissa tapauksissa, joissa autoveroa on suoritettu lievempien perusteiden mukaan kuin mitä henkilöauton verosta säädetään autoverolain 3 §:n 1 momentissa. Tällaisia tilanteita on viimeksi käytännössä esiintynyt pakettiautoiksi muutettavien maastohenkilöautojen kohdalla. Epätietoisuutta on vallinnut siitä, tuleeko näissä tapauksissa kantaa autoveroa, jos esimerkiksi 50 prosentin verokannan

mukaan verotettu maastohenkilöauto muutetaan täysin verolliseksi pakettiautoksi.

Vuoden 1989 lain muutoksen yhteydessä hallituksen esityksen perusteluissa todettiin, että tarkoituksena ei ollut laajentaa aikaisempaa käytäntöä maksuunpanotilanteissa. Tämä voitaneen tulkita siten, että lain muutos olisi laajentanut maksuunpanomahdollisuutta ainoastaan taksiedun perusteella lievemmin verotettuihin ajoneuvoihin. Säännösten sanamuoto ei kuitenkaan rajoita maksuunpanomahdollisuutta sen mukaan, onko ajoneuvo verotettu lievempien veroperusteiden mukaan ammattimaisen käytön johdosta vaiko jollakin muulla perusteella. Voimassa olevana oikeustilana on siten pidettävä sitä, että autoveroa voidaan maksuunpanna kaikissa niissä tilanteissa, joissa lievemmin verotetun tai kokonaan verosta vapaan auton rakennetta, käyttötarkoitusta tai omistusta on muutettu siten, että auto olisi muutosten jälkeen verotettava korkeampien veroperusteiden mukaisesti.

Kun laki kuitenkin ei ole riittävän selkeä, lain 8 §:ssä olevaa ilmoitusvelvollisuutta ja 12 ja 13 §:ssä olevia maksuunpanoa koskevia säännöksiä ehdotetaan selvennettäväksi. Laissa mahdollisimman selkeästi säädettäisiin, että vero pannaan maksuun aina, kun auton verotukseen vaikuttavissa tekijöissä tapahtuu sellainen muutos, jonka vuoksi auto olisi korkeamman veron alainen. Selvennys tarkoittaa sitä, että vero tulee kaikissa tilanteissa panna yhtä lailla maksuun, jos kokonaan tai osaksi verotonta ajoneuvoa, sen käyttöä tai omistussuhteita muutetaan siten, että ajoneuvo olisi uudessa tilanteessa aiempaa korkeamman autoveron alainen. Myös nykyisten säännösten on katsottava tarkoittavan tätä. Ehdotettu muutos merkitsisi säännösten sanamuodon kirjoittamista vastaamaan yleiskatsauksellisesti edellä mainitua sääntöä nykyisen historiallisista syistä johtuvan erityistapauksia luettelevan kirjoitustavan sijasta.

Laissa ei nykyisin säädetä, miten ajoneuvosta aiemmin kannettu autovero otetaan huomioon autoveroa maksuunpantaessa. Sen vuoksi nyt ehdotetaan säädettäväksi, että ajoneuvon rakennemuutoksen johdosta maksuunpantavasta autoverosta vähennettäisiin ajoneuvosta aiemmin maksuunpantu autovero. Vastaavasti ehdotetaan tarkennettavaksi myös niitä säännöksiä, joissa on kysymys rekisterissä oloajan vaikutuksesta maksuunpantavaan veroon. Näiden säännösten vaikutus ehdotetaan rajatta-

vaksi ainoastaan autoverolain 6 §:ssä verovaipaiksi säädettyihin autoihin, lain 7 §:ssä ja 13 a §:ssä tarkoitettuihin takseihin sekä 17 §:ssä säädettyyn invalidipalautusmenettelyyn. Kaikissa muissa tapauksissa sovellettaisiin pääsääntöä, jonka mukaan autovero voidaan panna täysimääräisenä maksuun riippumatta siitä, minkä ajan ajoneuvo on ollut lievemmin verotettuna rekisterissä ennen veron maksuunpanon aiheuttavan perusteen syntymistä. Nykyistenkin säännösten voitaneen katsoa tarkoittavan tätä, joskin säännöksiä saatettaneen pitää tältä osin jonkin verran tulkinnanvaraisina.

Viime aikoina on esiintynyt runsaasti tapauksia, joissa erityisesti maastohenkilöautoja on muutettu laadultaan pakettiautoiksi lähinnä varsinaisen ajoneuvoveron määrän pienentämiseksi. Ajoneuvoveron määrä henkilöautosta on hieman yli viisinkertainen verrattuna suurimalta sallitulta kokonaismassaltaan saman kokaisen pakettiauton ajoneuvoveroon. Tällaista rakennemuutosta ei ole syytä estää, vaikka perusteena olisi pelkästään veroedun tavoittelu, tässä tapauksessa ajoneuvoverotuksessa. Autoverolaissa ehdotetaan kuitenkin säädettäväksi, että jos tällaisissa tapauksissa auto jälleen halutaan muuttaa lievemmin verotetusta ajoneuvosta autoverotuksessa laadultaan korkeampien veroperusteiden mukaisesti verotettavaksi ajoneuvoksi, autovero kannettaisiin vähentämättä siitä ennen lievemmin verotettuun suuntaan tapahtunutta rakennemuutosta maksettua autoveroa. Autovero siis kannettaisiin aina muutoksista korkeammin verotettavaan suuntaan. Verosta vähennettäisiin ainoastaan se autovero, jonka mukaisesti auton voidaan katsoa olevan verotettu ennen korkeamman veron suuntaan tapahtuvaa muutosta. Veron määrä olisi johdonmukaisesti juuri kyseisellä muutosvälillä kannettava, eli portaittain verotomasta osittain verolliseen tai täysin verolliseen taikka osittain verollisesta täysin verolliseen, sen mukaan miksi auto katsottiin ennen muutosta ja sen jälkeen.

1.5. Pakettiauton tavaratilan mittausta ja kantavuutta koskevien säännösten tarkentaminen

Autoverolain pakettiautojen verotuskohtelua koskevia säännöksiä muutettiin kesäkuun 15 päivästä 1990 siten, että verotuksessa vaadittua tavaratilan vähimmäistilavuuden mittaustapaa

koskevat säännökset siirrettiin liikenneministeriön päätöksestä autoverolakiin. Samalla mitaustapaa muutettiin siten, että mitataan aiempaa paremmin lähinnä todellista tilavuutta. Uutena vaatimuksena verovapaudelle säädettiin vähintään 600 kilon kantavuus. Tarkoituksena oli estää mittaussäännön eräiden puutteiden hyödyntäminen veronkiertotarkoituksiin. Tämä tavoite saavutettiin tehokkaasti.

Autoverolain 6 b §:ssä säädettyä mittaustapaa on kuitenkin käytännön syistä tarpeen täydentää vielä periaatteella, jota voisi luonnehtia tyhjänä mittaamisen periaatteeksi. Pykälän I momentin mukaan pakettiauton tavaratilan tilavuutta mitattaessa määritellään pintalojen mittausta varten kolme mittaustasoa siten, että auton rakenteet eivät leikkaa pintaloina huomioon otettavia alueita. Pakettiautoon saattaa kuitenkin olla sen käyttötarkoituksesta riippuen olla tarpeen asentaa kuorman säilytystä tai kiinnitystä varten esimerkiksi hyllyjä tai muita vastaavia laitteita. Yleensä tällöin on kysymys autoon myöhemmin kuin valmistamisen yhteydessä asennettavista lisärakenteista. Samoin pakettiautoon voi olla tarpeen asentaa erilaisia työvälineitä kuten esimerkiksi lumiaura, hiekkasirotin tai tavaranoesti. Avoin tavaratila voi olla tarpeen suojata esimerkiksi muovista valmistetulla lavakaukalolla.

Vallitsevana käytäntönä on ollut, että mainittuja lisälaitteita ja rakenteita ei ole autoverotuksessa pidetty veron maksuunpanon aiheuttavina auton rakenteina, jos auto ilman näitä on täyttänyt verottomuudelle asetetut vaatimukset. Periaate olisi tarkoituksenmukaista omaksua nimenomaisena säännöksenä myös autoverolakiin. Tielikennesäännösten mukaan tässä tarkoitettut rakenteet ja varusteet ovat autoon kiinteästi asennettuina auton osia, mutta niiden asentaminen ei kuitenkaan yleensä aiheuta katsastamisvelvollisuutta. Ilman autoverolain säännösten täsmentämistä tilanne on tulkinnanvarainen ja vaikeasti valvottavissa.

Pakettiauton määrittelyä koskevilla autove-

rolain säännöksillä on katsottava olevan tavoitteena pakettiautojen henkilökuljetusmahdollisuuksien rajoittaminen eikä tavarankuljetus- tai muun työikäytön vaikeuttaminen. Pakettiautoa koskevia teknisiä säännöksiä voidaan ehdotetulla tavalla tarkentaa myös siitä syystä, että henkilö- ja pakettiauton välistä verotuksellista eroa ehdotetaan huomattavasti pienennettäväksi.

1.6. Autorekisterikeskuksen toimivaltaa koskevat muutokset

Autorekisterikeskuksesta 16 päivänä marraskuuta 1992 annetulla lailla (988/92) järjestettiin Autorekisterikeskuksen toiminta uudelleen siten, että Autorekisterikeskuksesta muodostui valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/87) tarkoitettu liikelaitos. Autorekisterikeskuksella on kuitenkin eräitä tehtäviä, joissa on kysymys yleensä viranomaiselle kuuluvan päätöksentekovallan käyttämisestä. Näitä tehtäviä varten Autorekisterikeskukseen perustettiin viranomaisyksikkö, Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikkö.

Autorekisterikeskuksen hoidettavana olevat autoverotukseen liittyvät tehtävät ovat luonteeltaan viranomaisyksikölle kuuluvia. Autorekisterikeskuksesta annetussa laissa nämä tehtävät on annettu Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön tehtäviksi. Auto- ja moottoripyöräverosta annettua lakia ehdotetaan tarkennettavaksi vastaavasti siten, että lain niissä kohdissa, joissa viitataan Autorekisterikeskukseen, mainittaisiin tämän ohella Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikkö. Katsastusmiehen sijasta pykälässä olisi nykyisiä tielikennesäännöksiä vastaavasti mainittava katsastuksen suorittaja. Lain tarkennus on luonteeltaan informatiivinen eikä muuta Autorekisterikeskuksesta annetun lain nojalla jo vuoden 1993 alusta noudatettua tehtävien jakoa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

3 §. Pykälässä säädetään autoveron määräästä. Ehdotettuna muutoksena on, että veron määrä olisi verotusarvo korotettuna 2 prosen-

tilla ja vähennettynä 4 600 markalla. Nykyisin vero on verotusarvo korotettuna 22 prosentilla ja vähennettynä 4 600 markalla.

Pykälän 2 momentti, jossa säädetään maastohenkilöauton verosta, ehdotetaan kumottavaksi. Maastohenkilöauton vero olisi siten sama kuin muillakin täyden verokannan mukaan verotettavilla autoilla.

5 a §. Kun maastohenkilöautojen verotus olisi sama kuin muillakin henkilöautoilla, vähäpäästöisille maastohenkilöautoille olisi perusteltua myöntää sama vähennys kuin muillekin vähäpäästöisille henkilöautoille. Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi rajoitus, joka on tähän asti jättänyt maastohenkilöautot mainitun vähennysmahdollisuuden ulkopuolelle.

6 §. Ruumisauton verottomuudelle ehdotetaan asetettavaksi lisävaatimukseksi, että ajoneuvoa tulee käyttää yksinomaan ruumiiden ja hautajaistoimintaan liittyvien kukkalaitteiden kuljetukseen. Säännös tarkoittaisi muun muassa jälkiverotuksen mahdollisuutta, jos havaitaan, että ajoneuvo ei ole ollut mainitussa käytössä.

Yleisperusteluihin viitaten omalta massaltaan vähintään 1 800 kilon painoisen huoltoauton veroksi ehdotetaan 50 prosenttia verotusarvosta.

6 b §. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että pakettiauton vero on 50 prosenttia verotusarvosta lainkohdassa säädetyin edellytyksin. Nykyisin momentissa säädetään, että pakettiauto on verosta vapaa vastaavin edellytyksin. Verotukseen vaikuttavat tarkemat edellytykset olisivat samat kuin nykyisinkin lukuun ottamatta 4 momenttiin ehdotettavaa tarkennusta. Pakettiauton kantavuutta koskevaa säännöstä muutettaisiin sanonnallisesti siten, että siinä ei käytettäisi kantavuuden käsitettä, vaan sama asia ilmaistaisiin suurimman sallitun kokonaisuuden ja oman massan erotuksena. Tämä tieliikennesäännöksissä käytetyn määrittelytavan kehitystä seuraava muutos ei vaikuttaisi säännöksen asialliseen sisältöön.

Ehdotettavassa uudessa 4 momentissa täydennettäisiin pakettiauton tavaratilan mittamista ja eräiden varusteiden omaan massaan lukemista koskevia säännöksiä yleisperusteluihin viitaten säännöksellä, jonka mukaan pakettiauton tavaratilan tilavuutta määrittäessä ei oteta huomioon ajoneuvon valmistamisen jälkeen lisättyjä kuorman kiinnitystä tai säilytystä taikka työvälineiden käyttöä varten tarkoitettuja rakenteita ja varusteita. Tällä tarkoitetaan muun muassa tavaratilaan asennettuja hyllyjä ja tavarankiinnittämiseen tarkoitettuja telinei-

tä. Säännöksessä tarkoitettu työväline saattaisi olla esimerkiksi avolavaiseen pakettiautoon asennettu hiekkasirotin tai lumiaura. Tällaisen yleensä irroitettavan työvälineen autoon kiinteästi asennettua kiinnitysosaa ei luettaisi auton omaan painoon. Myöskään esimerkiksi autoon kiinteästi asennettua tavaranoasturia ei luettaisi auton omaan painoon.

Jos autoon asennettu työväline tai muu rakenne ei liity ainakin pääosin auton varsinaiseen kuljetustehtävään ja auton käyttötarkoituksen olisi katsottavan muuttuneen muuksi kuin yksinomaan tavarankuljetukseen tarkoitetuksi autoksi, autoa saatettaisiin pitää autoverolain 6 b §:n 1 momentin säännös huomioon ottaen verollisena. Rakenne tai työväline ei siten saa ainakaan heikentää auton tavarankuljetusmahdollisuuksia. Vaikka esimerkiksi lumiauran tai -lingon käyttö pakettiautossa ei ole tavarankuljetusta, tulkintaohjeena tulisi olla, että tällaisenkin laitteen käyttö kuitenkin voisi olla mahdollista pakettiautossa.

Rakenteiden ja varusteiden tulisi olla siten asennettuja, että ajoneuvo voidaan mitata ja sitä käyttää myös ilman näitä varusteita. Samalla edellytyksellä ajoneuvon varuste, lisärakenne tai autoon asennettu työväline voitaisiin jättää lukematta ajoneuvon omaan massaan. Tämä säännös tarkoittaisi sitä, että pakettiauton on valmistuskuntoisena, ennen 6 b §:n 4 momentissa tarkoitettujen rakenteiden asentamista täytettävä pykälässä edellytetyt mitta- ja painovaatimukset. Auto tulee olla periaatteessa myös palautettavissa tähän varustukseen siten, että se on edelleen liikenteeseen käytettävissä. Esimerkiksi auton kiinteää sisäverhoilua ei kuitenkaan voitaisi pitää tässä tarkoitettuna rakenteena riippumatta siitä, missä vaiheessa verhoilu on asennettu. Sen sijaan esimerkiksi tavaratilan lattialle tarkoitettu irroitettava matto tai muu vastaava suojuus saataisiin poistaa mittausta varten.

Momenttiin ehdotetaan otettavaksi säädös siitä että edellä sanottu ei kuitenkaan koske rakennetta tai varustetta, jonka asentamisen johdosta olisi toimitettava ajoneuvon uusi katsastus. Tarkoituksena on korostaa sitä, että säännös ei koske varsinaisia auton rakenteita koskevia muutoksia. Autoon kiinnitetyt hyllyt ja muut vastaavat varusteet luetaan tieliikennesäännösten mukaan auton rakenteeseen, mutta niiden asentaminen ei aiheuta velvollisuutta auton katsastamiseen. Säännöksen tarkoitukselle-

na on toimia tulkintaohjeena ja liittää suurin mahdollinen lisävarustelu katsastusvelvollisuuden syntymiseen.

Edellä mainitut säännökset koskisivat sekä umpinaisella tavaratilalla varustettua että soveltuvien osien myös avoimella tavaratilalla varustettua pakettiautoa. Viimeksi mainittuihin pakettiautoihin liittyy kuitenkin eräitä erityispiirteitä, joihin säännöksissä olisi mahdollisten tulkintaongelmien välttämiseksi tarpeen erikseen viitata. Momenttiin ehdotetaan otettavaksi vielä säännös, jonka mukaan avoimella tavaratilalla varustetun auton tavaratilaan rakenteiden suojaamiseksi asennettua, mahdollisimman tiiviisti tavaratilan seinämiä noudatettavaa suojusta tai avoimen tavaratilan muuta kuin kovasta materiaalista valmistettua katetta taikka avoimeen tavaratilaan asennettua pienenköö lukittavaa työkalukoteloä ei myöskään oteta huomioon ajoneuvoa mitattaessa tai ajoneuvon painoa määrättäessä. Jos pakettiautosä käytetään niin sanottua kovaa tavaratilan katetta, autoon tulevat sovellettaviksi myös tavaratilan tilavuutta sekä massojen erotusta koskevat vaatimukset. Tällainen kate siis riinastuisi auton kiinteään umpinaiseen tavaratilaan siinäkin tapauksessa, että kate olisi irroitettavissa ja varustettu esimerkiksi pikalukitsimilla.

7 §. Pykälässä säädetään ammattimaisessa liikenteessä olevien autojen veroedusta. Ehdotettavana muutoksena on, että etu myönnettäisiin ainoastaan sellaisille ammattimaisessa liikenteessä oleville autoille, jotka merkitään rekisteriin käytettäväksi luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun tilausliikenteeseen. Tähän asti rekisteröinti ja käyttö muuhunkin ammattimaiseen liikenteeseen on käynyt perusteesta veroedun myöntämiselle. Etu on siis voitu saada muun muassa tavaraliikennettä koskevan liikenneluvan perusteella. Ehdotetulla muutoksella on tarkoituksena poistaa tämä mahdollisuus.

8 §. Pykälässä säädetään ilmoitusvelvollisuudesta niissä tapauksissa, joissa ajoneuvon rakennetta tai käyttöä tarkoittava on muutettu siten, että verottomuuden tai alennetun veron edellytykset ovat lakanneet olemasta. Säännöksen sanamuotoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännös koskee selkeästi kaikkia muutoksia, joiden johdosta veroton taikka alennetun verokannan mukaan verotettu ajoneuvo saattaisi tulla verotettavaksi korkeam-

man verokannan mukaan tai joissa veronalennuksen peruste on lakannut olemasta.

Pykälässä ehdotetaan esimerkinomaisesti mainittavaksi, että ilmoitus on tehtävä myös kaikissa niissä tapauksissa, joissa lain 3 §:n 1 momentissa säädettyä ylintä verokantaa lievemmin verotettu ajoneuvo tai 6 b §:ssä mainittua alemmaa verokantaa lievemmin verotettu ajoneuvo olisi katsottava korkeammin verotettavaksi ajoneuvoksi. Lainkohdassa mainittaisiin nimenomaisesti, että tämä koskee kaikkia vastaavia tapauksia. Toisena esimerkkinä ilmoitusvelvollisuudesta ehdotetaan viitattavaksi tapauksiin, joissa taksiauto tai invalidiauto luovutetaan verolliseen käyttöön.

12 §. Lainkohdassa säädetään veron maksuunpanosta, kun verovapauden tai veron alennuksen edellytykset ovat muuttuneet siten, että ajoneuvo ei enää oikeuta verottomuuteen tai alennettuun veroon. Nykyisessä muodossaan lainkohdan voidaan katsoa tarkoittavan veron maksuunpanoa kaikissa tällaisissa tapauksissa. Kun käytännössä on kuitenkin esiintynyt epäselvyyttä lain tarkoituksesta, ehdotetaan pykälän sanamuotoa yleisperusteluihin viitaten selvennettäväksi siten, että tulkinnan varaisia tilanteita ei voisi syntyä.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan momentissa nykyisin olevan verosta vapaan ajoneuvon lisäksi mainittavaksi lain 3 §:n 1 momentissa säädettyä täyttä veroa lievempien veroperusteiden mukaan verotettu ajoneuvo. Kuten ehdotettavassa lain 8 §:ssäkin, tällä tarkoitettaisiin millä hyvänsä perusteella tavanomaista henkilöautoa lievemmin verotettua ajoneuvoa.

Pykälän 2 momentissa säädetään erikseen maksuunpanosta, jos ammattimaiseen liikenteeseen käytetty, autoverolain mukaan veroetuun oikeutettu auto luovutetaan ennen säädetyn ajan päättymistä muuhun käyttöön. Lainkohta olisi muutoin sama kuin tähänkin asti, mutta maksuunpanosta huolehtivana viranomaisena ehdotetaan yleisperusteluihin viitaten mainittavaksi Autorekisterikeskuksen sijasta Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikkö.

Pykälän 3 momentissa säädetään yleisperiaate, jonka mukaan mitä 1 ja 2 momentissa säädetään veron maksuun panemisesta, on noudatettava myös muutoin, jos liikenteessä käytetään ajoneuvoa, joka ei enää täytä verottomuuden, veronpalautuksen tai veronalennuksen ehtoja. Säännöstä ehdotetaan selvennettäväksi maininnalla, jonka mukaan veronalen-

nukseksi katsotaan tällöin ajoneuvon aiempi verottaminen lievemmän verokannan mukaan riippumatta siitä, millä perusteella näin on menetelty. Tarkoituksena on ilmaista, että momentti koskee kaikkia niitä tapauksia, joissa ajoneuvo saattaisi rakenteen, käyttötarkoituksen, omistuksen tai muun muutoksen johdosta olla aiempaa korkeamman verotuksen alainen. Lähtökohtana voisi niin ikään olla yhtä hyvin kokonaan veroton ajoneuvo kuin eri syistä alemman kuin täyden 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua verokannan mukaan verotettu ajoneuvo. Momentin sanamuodon tarkistaminen ei tarkoita asiallista muutosta nykyiseen säännökseen.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan mainittavaksi Autorekisterikeskuksen sijasta viranomaisena Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikkö.

13 §. Pykälässä säädetään maksuun pantavan veron määrästä. Koska muista ehdotetuista muutoksista seuraa, että henkilöautojen veroa lievemmin verotettujen mutta ei kuitenkaan kokonaan verottomien autojen määrä kasvaa, veroa maksuunpantaessa ehdotetaan vähennettäväksi se määrä, mikä ajoneuvosta on jo aiemmin suoritettu. Lakiin ei tähän mennessä ole sisältynyt tästä nimenomaista säännöstä, joskin samaan lopputulokseen on päädyttävissä tulkintateitse. Lakia ehdotetaan kuitenkin selvennettäväksi. Kuten nykyisinkin pykälässä viitattaisiin siihen veron määrään, joka ajoneuvosta olisi tullut sitä tullattaessa tai toimitettaessa kantaa. Tämä tarkoittaa muun muassa tuon ajankohdan mukaista verotasoa.

Pykälän nykyinen 1 momentti ehdotetaan jaettavaksi siinä säädettyjen asiakokonaisuuksien mukaan kahdeksi eri momentiksi. Nykyisen 1 momentin jälkiosasta muodostettavassa 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi ajoneuvon rekisterissä oloajan vaikutuksesta maksuunpantavaan veroon. Nykyistä käytäntöä vastaavasti ehdotetaan säädettäväksi, että veroa alennetaan jokaista rekisterissä oloajan kuukautta kohden yhdellä kolmaskymmeneskuudesosalla, kun kyseessä on taksi (lain 7 ja 13 a §), sairausauto tai lain 17 §:ssä nojalla alennettuun veroon oikeutettu invalidiauto. Lain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua pelastusauton, invataksin, eläinlääkintäauton ja ruumisauton verosta ehdotetaan nykyistä käytäntöä vastaavasti vähennettäväksi yksi neljäskymmeneskahdeksasosa rekisterissä oloajan kutakin täyttä kuukautta kohti. Nykyisin tämän säädöksen

piiriin kuuluvista ajoneuvoista kuorma-auton, huoltoauton ja matkailuauton veroa ei siten enää alennettaisi rekisterissä oloajan mukaan.

Pykälän nykyisen 2 momentin mukaan, joka edellä ehdotettujen muutosten vuoksi siirtyisi 3 momentiksi, ehdotetaan säädettäväksi, että kaikissa muissa kuin edellä 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vero pannaan aina maksuun täysimääräisenä vähennettynä autosta jo suoritettua veron määrällä. Säännöstä ehdotetaan täydennettäväksi siten, että vero pannaan maksuun myös silloin, jos aiemmin korkeamman veron mukaan verotettu ajoneuvo on muutettu lievemmin verotetuksi ja ajoneuvo jälleen muutetaan korkeammin verotetuksi. Tällöin otettaisiin maksettuna verona huomioon vain se määrä, joka ajoneuvosta olisi kannettu lievimpien veroperusteiden mukaisessa tilanteessa, jos auto olisi tullut tällöin verotuksen piiriin. Käytännössä tämä säännös tulisi koskemaan muun muassa maastohenkilöautoja, joita on muutettu laadultaan paketti-autoiksi ajoneuvoveroon liittyvistä syistä. Autovero kannettaisiin siis maastohenkilöauton veron määräisenä, jos ajoneuvo jälleen muutettaisiin maastohenkilöautoksi.

13 a §. Lainkohtaa ehdotetaan muutettavaksi edellä 7 §:n yhteydessä sanottua vastaavasti siten, että ammattimaisen käytön vuoksi veroetu myönnettäisiin vain niissä tapauksissa, joissa ajoneuvo merkitään rekisteriin käytettäväksi luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun tilausliikenteeseen.

Pykälän 1 ja 2 momenteissa mainittaisiin autoverotustehtävien hoitajana Autorekisterikeskuksen sijasta Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikkö.

14 §. Pykälään ehdotetaan muutoksena Autorekisterikeskusta koskevan maininnan korvaamista Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksiköllä. Lainkohdassa on kysymys viranomaistoimiin kuuluvasta maksuunpanosta.

17 §. Pykälään ehdotetaan muutoksena Autorekisterikeskusta koskevan maininnan korvaamista Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksiköllä. Tämäkin lainkohta koskee autoveron maksuunpanoa.

18 §. Pykälään ehdotetaan muutoksena Autorekisterikeskusta koskevan maininnan korvaamista Autorekisterikeskuksen ajoneuvohal-

linnon yksiköllä, jonka maksuunpaneman autoveron suorittamisen lykkäämisestä lainkohdassa on kysymys.

20 §. Lainkohdassa on säännös muutoksenhausta. Autorekisterikeskuksen sijasta ehdotetaan tässäkin mainittavaksi Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikkö.

23 §. Pykälässä on säädetty velvollisuudesta toimittaa ajoneuvon rekisteriote eräissä tapauksissa viranomaisille. Autorekisterikeskuksen ohella ehdotetaan viitattavaksi Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikköön. Pykälässä oleva maininta katsastusmiehestä ehdotetaan muutettavaksi koskemaan katsatuksen suorittajaa.

2. Taloudelliset vaikutukset

Henkilöautoista kannettavan autoveron tuotto alenisi vuonna 1993 noin 150 miljoonalla markalla siinäkin tapauksessa, että samalla kun veroa alennetaan henkilöautojen tullausarvot nousisivat siten, että mainittavia kuluttajahintamuutoksia ei esiintyisi. Tämä tarkoittaisi 8,5 prosentin suuruista tuontihintojen nousua. Vuoden 1993 aikana arvioidaan tällöin myytävän vielä 45 000 uutta henkilöautoa. Jos laskelma tehdään muutoin samoin edellytyksin pitkällä aikavälillä todennäköisellä, henkilöautokannan kehityssennusteita vastaavalla 120 000 kappaleen kysynnän tasolla, ehdotettu muutos alentaa autoveron tuottoa noin 400 miljoonaa markkaa.

Jotta autoveron tuotto ei alenisi veroperusteiden muutoksen johdosta, uusia henkilöautoja olisi myytävä noin 13 prosenttia eli 5 800 kappaletta enemmän kuin muutoin tapahtuisi, jos tuontihintojen oletetaan nousevan siten, että kuluttajahinnat eivät muutu. Jos tuontihintojen ei arvioida muuttuvan, tarvittaisiin vastaavasti 13 200 kappaletta lisämyyntiä. Laskelema on otettu huomioon myös liikevaihtoveron määrä.

Pakettiautojen ja maastohenkilöautojen veron muutoksen ei voida arvioida sanottavasti vaikuttavan veron tuottoon, koska näiden ajoneuvojen kysyntä mahdollisesti joksikin aikaa alentuisi tai siirtyisi osittain tavanomaisiin henkilöautoihin.

Ehdotettujen muutosten vaikutus vaihtotaseeseen olisi jokin verran vaihtotasetta heik-

entävä. Pitkän aikavälin henkilöautojen kysyntäennusteen mukaan laskettuna 8,5 prosentin suuruinen henkilöautojen tuontihintojen nousu vaikuttaisi 400 miljoonalla markalla vaihtotasetta heikentävään suuntaan.

Kun ehdotettujen muutosten ei arvioida alentavan autojen hintoja, tullivalvonnasta luovutettujen, veromuutoksen ajankohtana vielä kuluttajalle myymättä olevien autojen veroa ei huojenneta. Toisena syynä tähän on se, että veronhuojennusmenettelyn edellyttämään hallinnollisen työn määrään ei ole nykyisessä tilanteessa mahdollisuuksia.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan heti, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Valtioneuvosto on auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 4 b §:n nojalla päättänyt, että vero kannetaan 3 päivästä toukokuuta 1993 lukien esityksen mukaisena. Siten lain 3 §:ää, 5 a §:ää, 6 §:n 1 momenttia ja 6 b §:n 1 momenttia ehdotetaan sovellettavaksi ajoneuvoihin, jotka luovutetaan tullivalvonnasta tai toimitetaan 3 päivänä toukokuuta 1993 tai sen jälkeen. Näissä pykälissä säädetään veron määrästä tai siihen välittömästi liittyvistä seikoista. Lain 6 b §:n 4 momenttia ehdotetaan sovellettavaksi ajoneuvoihin, jotka on luovutettu tullivalvonnasta tai toimitettu 15 päivänä kesäkuuta 1990 tai sen jälkeen, jolloin säännös tulisi koskemaan kaikkia tuon ajankohdan jälkeen käyttöön tulleita sekä jatkossa käyttöön tulevia pakettiautoja ja niiden mittausta verotusta varten. Lain taksipalautusta koskevia 7 §:ää ja 13 a §:ää ehdotetaan sovellettaviksi ajoneuvoihin, jotka luovutetaan tullivalvonnasta tai toimitetaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Lain 8 §:n 1 momenttia, 12 §:ää ja 13 §:ää ehdotetaan sovellettaviksi lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tapahtuviin ajoneuvon rakenteen, käyttötarkoituksen tai omistussuhteiden muutoksiin, joilla olisi vaikutusta ajoneuvon verotukseen. Viimeksi mainittu säännös koskisi siis kaikkia ajoneuvoja riippumatta siitä, milloin ajoneuvo on luovutettu tullivalvonnasta tai toimitettu.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan auto- ja moottoripyöräverosta 14 päivänä marraskuuta 1967 annetun lain (482/62) 3 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä toukokuuta 1990 annetussa laissa (478/90), *muutetaan* 3 §:n 1 momentti, 5 a §, 6 §:n 1 momentti, 6 b §:n 1 momentti, 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentti, 12-13 a §, 14 §:n 1 momentti, 17 §:n 5 momentti, 18 §:n 3 momentti, 20 ja 23 §, sellaisena kuin ne ovat, 3 §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa laissa (986/91), 5 a §, 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentti ja 12 § 17 päivänä marraskuuta 1989 annetussa laissa (986/89), 6 §:n 1 momentti 16 päivänä huhtikuuta 1993 (344/93), 6 b §:n 1 momentti ja 13 § mainitussa 31 päivänä toukokuuta 1990 annetussa laissa, 13 a § 18 päivänä kesäkuuta 1980 annetussa laissa (444/80) ja mainitussa 17 päivänä marraskuuta 1989 annetussa laissa, 14 §:n 1 momentti 12 päivänä toukokuuta 1978 annetussa laissa (350/78), 17 §:n 5 momentti 5 päivänä toukokuuta 1969 annetussa laissa (284/69), 18 §:n 3 momentti 7 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa laissa (317/89) ja 20 § 5 päivänä joulukuuta 1969 annetussa laissa (746/69), sekä

lisätään 6 b §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

3 §

Autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä korotettuna 2 prosentilla ja vähennettynä 4 600 markalla. Veron määrä on kuitenkin aina vähintään 50 prosenttia auton verotusarvosta. Ulkomailla käyttöön otetun, muun kuin 4 c §:ssä tarkoitetun auton vero on kuitenkin aina vähintään vastaavan uuden auton vero.

5 a §

Vähäpäästöisen ottomoottorilla varustetun henkilöauton verotusarvoo luettavasta tullausarvosta tai valmistuskustannuksista vähennetään 4 500 markkaa. Vähennys myönnetään vain autosta, jota ei ole otettu käyttöön ulkomailla.

6 §

Autoverosta on vapaa pelastusauto, sairasauto, invataksi, eläinlääkintäauto, kuorma-auto, yksinomaan ruumiiden ja hautajaistointaan liittyvien kukkalaitteiden kuljetukseen käytettävä ruumisauto ja kilpailutarkoituksiin erityisesti rakennettu, vain suljetulla alueella käytettävä auto, jota ei rekisteröidä. Autoverosta on vapaa myös matkailuauto, jonka oma massa on vähintään 1 800 kilogrammaa. Huoltoautosta, jonka oma massa on vähintään 1 800 kilogrammaa, vero on 50 prosenttia verotusarvosta.

6 b §

Yksinomaan tavarankuljetukseen tarkoitetun

pakettiauton vero on 50 prosenttia verotusarvosta, jos auton kokonaisuudessaan ja oman massan erotus on vähintään 600 kilogrammaa ja jos ajoneuvon tavaratila täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

1) yhtenäisen tavaratilan 2 momentin mukaisesti laskettava tilavuus on vähintään 3 kuutiometriä,

2) avoimen tavaratilan 3 momentin mukaisesti määrättävä pituus on vähintään 1,85 metriä tai

3) umpinaisen tavaratilan sisäkorkeus on vähintään 1,30 metriä ja sisäpituus vähintään 0,80 metriä sekä avoimen tavaratilan 3 momentin mukaisesti määrättävä pituus on vähintään 1,50 metriä.

Pakettiauton tavaratilan tilavuutta määrättäessä ei oteta huomioon ajoneuvon valmistamisen jälkeen lisättyjä kuorman kiinnitystä tai säilytystä taikka työvälineiden käyttöä varten tarkoitettuja rakenteita ja varusteita. Rakenteiden ja varusteiden tulee olla siten asennettuja, että ajoneuvo voidaan mitata ja sitä käyttää myös ilman näitä varusteita. Samalla edellytyksellä ajoneuvon varuste, lisärakenne tai autoon asennettu työväline voidaan jättää lukematta ajoneuvon omaan massaansa. Mitä tässä säädetään ei kuitenkaan koske rakennetta tai varustetta, jonka asentamisen johdosta olisi toimitettava ajoneuvon uusi katsastus. Avoimella tavaratilalla varustetun auton tavaratilaan rakenteiden suojaamiseksi asennettua, mahdollisimman tiiviisti tavaratilan seinämiä ja pohjaa noudatettavaa suojusta tai avoimen tavaratilan

muuta kuin jäykästä materiaalista valmistettua katetta taikka avoimeen tavaratilaan asennettua pienehköä lukittavaa työkalukoteloä ei myöskään oteta huomioon ajoneuvoa mitattaessa.

7 §

Autosta, joka sitä ensi kertaa rekisteröitäessä merkitään käytettäväksi luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/91) 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun tilausliikenteeseen ja jota sen omistaja pääasiallisesti käyttää tällaiseen liikenteeseen, maksuunpannaan autoveroa vain se määrä, jolla vero ylittää 57 000 markkaa.

8 §

Jos tämän lain nojalla verosta vapaan tai alennettuun veroon oikeutetun ajoneuvon rakennetta tai käyttötarkoitusta on muutettu siten, että ajoneuvo tai sen käyttötarkoitus ei enää täytä verottomuuden tai alennetun veron edellytyksiä, ajoneuvon omistaja, jonka omistusaikana ajoneuvon rakenteen tai käyttötarkoituksen muutos on tehty, on velvollinen tekemään tästä ilmoituksen yhden kuukauden kuluessa Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikölle. Ilmoitus on tehtävä myös kaikissa niissä tapauksissa, joissa ajoneuvo on verotettu lievemmin kuin 3 §:n 1 momentissa, 6 b §:ssä tai muualla tässä laissa säädetään, jos rakenteen tai käyttötarkoituksen muutoksen johdosta verottomuuden tai alemman veron edellytykset kokonaan tai osaksi lakkaavat olemasta. Ilmoitus on tehtävä myös 7 §:ssä, 13 a §:ssä ja 17 §:ssä tarkoitetuista ajoneuvoista.

12 §

Jos ajoneuvo, josta tämän lain mukaan ei ole suoritettava veroa tai josta vero on suoritettava alennettuna, ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava rekisteriin muuna kuin tämän lain nojalla verosta vapaana tai 3 §:n 1 momentissa säädettyä alemman verokannan mukaan verotettuna ajoneuvona, Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön on maksuunpantava auto- tai moottoripyörävero 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusvelvollisen maksettavaksi. Jos rakenteen tai käyttötarkoituksen muutos on tapahtunut ennen ensirekisteröintiä, vero pannaan ensirekisteröinnissä ajoneuvon omistajaksi merkityn maksettavaksi.

Jos ajoneuvo, joka on 7 §:n 1 momentin tai 13 a §:n nojalla oikeutettu alennettuun veroon, ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava ajoneuvorekisteriin muuhun kuin mainittujen lainkohtien mukaiseen alennettuun veroon oikeuttavaan käyttöön, Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön on maksuunpantava autovero 7 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla ajoneuvoa käyttäneen omistajan tai hänen oikeudenomistajansa maksettavaksi.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään veron maksuun panemisesta, on noudatettava myös muutoin, jos liikenteessä käytetään ajoneuvoa, joka ei enää täytä verottomuuden, veronpalautuksen tai veronalennuksen ehtoja. Veronalennukseksi katsotaan tällöin ajoneuvon aiempi verottaminen lievemmän verokannan mukaan riippumatta siitä, millä perusteella näin on menetelty. Jos ajoneuvo merkitään rekisteriin toisen verottomuuteen, alennetun veron alaisen auton käyttöön oikeutetun tai veronpalautukseen oikeutetun omistukseen viimeistään yhden kuukauden kuluessa siitä, kun mainittuihin etuihin oikeutettu omistaja on luovuttanut ajoneuvon, maksuunpanoa ei kuitenkaan toimiteta. Myös luovutuksen saajaan sovelletaan, mitä edellä tässä pykälässä säädetään.

Ennen veron maksuunpanoa Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön tulee varata maksuvelvolliselle tilaisuus asiaa koskevan selvityksen esittämiseen. Jos maksuvelvollinen asetetussa kohtuullisessa määräajassa ei ole antanut selvitystä, Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikkö suorittaa maksuunpanon.

13 §

Edellä 12 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa maksuunpantava vero on verosta vapaasta autosta ja sellaisesta autosta, josta vero alennettu tai palautettu, se määrä, mikä autosta olisi tullut sitä tullattaessa tai toimitettaessa kantaa täysimääräisenä verona vähennettynä autosta jo suoritettua veron määrällä. Autosta, josta veroa 7 §:n tai 13 a §:n nojalla on alennettu, vero on määräämättä tai maksuunpanematta jätetyn veron määrä korotettuna yhdellä viidesosalla.

Autosta, josta veroa on alennettu 7 §:n tai 13 a §:n taikka 17 §:n nojalla sekä sairausautosta maksuunpantavaa veroa alennetaan yhdellä kolmaskymmeneskuudesosalla jokaista rekisterisäöloajan täyttä kuukautta kohti. Lain 6 §:n

1 momentissa tarkoitetun pelastusauton, inva-taksin, eläinlääkintäauton ja ruumisauton ve-rosta vähennetään yksi neljäskymmeneskah-deksasosa rekisterissä oloajan kutakin täyttä kuukautta kohti.

Jos verosta vapaan tai alennetun verokannan mukaan verotetun muun kuin edellä 2 momen-tissa tarkoitetun ajoneuvon rakennetta tai käyttötarkoitusta on muutettu tai omistaja on muuttunut edellä säädetyllä tavalla, vero mak-suunpannaan kuitenkin aina täysimääräisenä vähennettynä autosta jo suoritetun veron mää-rällä. Samoin menetellään, jos 6 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettu kilpailutarkoituksiin erityisesti rakennettu ajoneuvo ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava rekisteriin. Mitä tässä sääde-tään sovelletaan myös, jos auto on muutettu laadultaan korkeamman veron mukaan verote-tusta lievemmin verotetuksi ja uudelleen kor-keamman veron mukaisesti verotettavaksi. Täl-löin maksuunpanossa otetaan huomioon mak-settuna verona ainoastaan se määrä, joka ajoneuvosta olisi kannettu lievemmän verokan-nan mukaisia veroperusteita sovellettaessa.

13 a §

Jos verosta vapaa tai 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua lievemman verokannan mukaan verotettu auto on ennen ensirekisteröintiä muu-tettu laadultaan henkilöautoksi ja sitä ensi kertaa rekisteröitäessä merkitty rekisteriin lu-vanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/91) 2 §:n 3 momentissa tarkoitettuun tilausliikenteeseen käytettäväksi ja jos rekiste-riin merkitty omistaja käyttää autoa pääasial-lisesti tällaiseen liikenteeseen, on Autorekisteri-keskuksen ajoneuvohallinnon yksikön auton omistajan hakemuksesta 12 §:n 1 momentin mukaisen maksuunpanon yhteydessä otettava huomioon vähennyksenä 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua maksuunpanematta jätettävää ve-roa vastaava määrä alennettuna sillä liikevaihtoveron määrällä, joka siitä olisi 7 §:n säännök-set huomioon ottaen lisäksi kannettu, jos auto olisi tuotu maahan tai toimitettu verollisena.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu hakemus on tehtävä Autorekisterikeskuksen ajoneuvohal-linnon yksikölle yhden kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on merkitty rekisteriin auton omistajana uhalla, että Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksiköllä on muutoin oi-keus panna autovero kokonaisuudessaan mak-suun niin kuin 12 ja 13 §:ssä säädetään.

14 §

Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön maksuunpannessa auto- ja moottori-pyöräveron on maksulippuun merkittävä mak-suvelvollista koskevien tietojen lisäksi se, mitä veroa maksulippu koskee, suoritettavan veron määrä sekä maksun suorittamistapa ja -aika.

17 §

Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön on saatuaan 4 momentissa tarkoitetun ilmoituksen maksuunpantava vero 12, 13 ja 14 §:n säännöksiä soveltuvin osin noudattaen ajoneuvon luovuttajan maksettavaksi.

18 §

Verohallitus voi erityisistä syistä valtiova-rainministeriön määräämin ehdoin hakemuk-sesta myöntää lykkäystä Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön tai lääninvero-viraston maksuun paneman veron suorittami-selle. Valtiovarainministeriö voi ottaa lyk-käysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot hakemukseen antamas-aan päätöksessä.

20 §

Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön tämän lain nojalla antamaan päätök-seen haetaan muutosta liikevaihtovero-oikeu-delta noudattaen, mitä muutoksenhausta hal-lintoasioissa säädetään. Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön tämän lain nojalla antamaan päätökseen voidaan hakea muutosta myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhe-valtaa käyttää verohallitus. Veronsaajan etua liikevaihtovero-oikeudessa valvoo valtionasia-mies niin kuin siitä erikseen säädetään.

23 §

Jos joku tässä laissa tarkoitettussa asiassa laiminlyö toimittaa velvollisuutensa ajoneuvon rekisteriotteen Autorekisterikeskukselle, Auto-rekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksiköl-le, katsastuksen suorittajalle tai poliisiviran-omaiselle, asianomainen lääninhallitus voi pa-kottaa hänet velvollisuutensa täyttämiseen uh-kasakolla, niin kuin siitä erikseen säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Lain 3 §:ää, 5 a §:ää, 6 §:n 1 momenttia ja
6 b §:n 1 momenttia sovelletaan ajoneuvoihin,
jotka luovutetaan tullivalvonnasta tai toimitetaan
3 päivänä toukokuuta 1993 tai sen jäl-
keen. Lain 6 b §:n 4 momenttia sovelletaan
ajoneuvoihin, jotka on luovutettu tullivalvon-
nasta tai toimitettu 15 päivänä kesäkuuta 1990

tai sen jälkeen. Lain 7 §:ää ja 13 a §:ää sovelle-
taan ajoneuvoihin, jotka luovutetaan tullival-
vonnasta tai toimitetaan päivänä
kuuta 1993. Lain 8 §:n 1 moment-
tia, 12 §:ää ja 13 §:ää sovelletaan päivänä
kuuta 1993 tapahtuviin ajoneuvon
rakenteen tai sen käyttötarkoituksen muutok-
siin.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 1993

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

Laki

auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan auto- ja moottoripyöräverosta 14 päivänä marraskuuta 1967 annetun lain (482/62) 3 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä toukokuuta 1990 annetussa laissa (478/90), *muutetaan* 3 §:n 1 momentti, 5 a §, 6 §:n 1 momentti, 6 b §:n 1 momentti, 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentti, 12-13 a §, 14 §:n 1 momentti, 17 §:n 5 momentti, 18 §:n 3 momentti, 20 ja 23 §, sellaisena kuin ne ovat, 3 §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa laissa (986/91), 5 a §, 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentti ja 12 § 17 päivänä marraskuuta 1989 annetussa laissa (986/89), 6 §:n 1 momentti 16 päivänä huhtikuuta 1993 (344/93), 6 b §:n 1 momentti ja 13 § mainitussa 31 päivänä toukokuuta 1990 annetussa laissa, 13 a § 18 päivänä kesäkuuta 1980 annetussa laissa (444/80) ja mainitussa 17 päivänä marraskuuta 1989 annetussa laissa, 14 §:n 1 momentti 12 päivänä toukokuuta 1978 annetussa laissa (350/78), 17 §:n 5 momentti 5 päivänä toukokuuta 1969 annetussa laissa (284/69), 18 §:n 3 momentti 7 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa laissa (317/89) ja 20 § 5 päivänä joulukuuta 1969 annetussa laissa (746/69), sekä

lisätään 6 b §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä korotettuna 22 prosentilla ja vähennettynä 4 600 markalla. Veron määrä on kuitenkin aina vähintään 50 prosenttia auton verotusarvosta. Ulkomailla käyttöön otetun, muun kuin 4 c §:ssä tarkoitetun auton vero on kuitenkin aina vähintään vastaavan uuden auton vero.

Maastohenkilöautosta suoritetaan veroa 50 prosenttia auton verotusarvosta.

3 §

Autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä korotettuna 2 prosentilla ja vähennettynä 4 600 markalla. Veron määrä on kuitenkin aina vähintään 50 prosenttia auton verotusarvosta. Ulkomailla käyttöön otetun, muun kuin 4 c §:ssä tarkoitetun auton vero on kuitenkin aina vähintään vastaavan uuden auton vero.

(2 mom. kumotaan)

5 a §

Vähäpäästöisen ottomoottorilla varustetun muun henkilöauton kuin maastohenkilöauton verotusarvoon luettavasta tullausarvosta tai valmistuskustannuksista vähennetään 4 500 markkaa. Vähennys myönnetään autosta, jota ei ole otettu käyttöön ulkomailla.

6 §

Autoverosta on vapaa pelastusauto, sairausauto, invataksi, eläinlääkintäauto, kuorma-auto, ruumisauto ja kilpailutarkoituksiin erityisesti rakennettu, vain suljetulla alueella käytettävä auto, jota ei rekisteröidä. Autoverosta on vapaa myös omalta massaltaan vähintään

5 a §

Vähäpäästöisen ottomoottorilla varustetun henkilöauton verotusarvoon luettavasta tullausarvosta tai valmistuskustannuksista vähennetään 4 500 markkaa. Vähennys myönnetään vain autosta, jota ei ole otettu käyttöön ulkomailla.

6 §

Autoverosta on vapaa pelastusauto, sairausauto, invataksi, eläinlääkintäauto, kuorma-auto, yksinomaan ruumiiden ja hautajaistoimintaan liittyvien kukkalaitteiden kuljetukseen käytettävä ruumisauto ja kilpailutarkoituksiin erityisesti rakennettu, vain suljetulla alueella käy-

Voimassa oleva laki

1 800 kilogramman painoinen matkailuauto ja omalta massaltaan vähintään 1 800 kilogramman painoinen huoltoauto.

6 b §

Yksinomaan tavarankuljetukseen tarkoitettu pakettiauto on verosta vapaa, jos sen kantavuus on vähintään 600 kilogrammaa ja jos sen:

- 1) yhtenäisen tavaratilan 2 momentin mukaisesti laskettava tilavuus on vähintään 3 kuutiometriä,
- 2) avoimen tavaratilan pituus on vähintään 1,85 metriä tai
- 3) umpinaisen tavaratilan sisäkorkeus on vähintään 1,30 metriä ja sisäpituus vähintään 0,80 metriä sekä avoimen tavaratilan pituus vähintään 1,50 metriä.

7 §

Autosta, joka sitä ensi kertaa rekisteröitäessä

Ehdotus

tettävä auto, jota ei rekisteröidä. Autoverosta on vapaa myös matkailuauto, jonka oma massa on vähintään 1 800 kilogrammaa. *Huoltoautosta, jonka oma massa on vähintään 1 800 kilogrammaa, vero on 50 prosenttia verotusarvosta.*

6 b §

Yksinomaan tavarankuljetukseen tarkoitettua pakettiauton vero on 50 prosenttia verotusarvosta, jos auton kokonaismassan ja oman massan erotus on vähintään 600 kilogrammaa ja jos ajoneuvon tavaratila täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

- 1) yhtenäisen tavaratilan 2 momentin mukaisesti laskettava tilavuus on vähintään 3 kuutiometriä,
- 2) avoimen tavaratilan 3 momentin mukaisesti määrättävä pituus on vähintään 1,85 metriä tai
- 3) umpinaisen tavaratilan sisäkorkeus on vähintään 1,30 metriä ja sisäpituus vähintään 0,80 metriä sekä avoimen tavaratilan 3 momentin mukaisesti määrättävä pituus on vähintään 1,50 metriä.

Pakettiauton tavaratilan tilavuutta määrättäessä ei oteta huomioon ajoneuvoon valmistamisen jälkeen lisättyjä kuorman kiinnitystä tai säilytystä taikka työvälineiden käyttöä varten tarkoitettuja rakenteita ja varusteita. Rakenteiden ja varusteiden tulee olla siten asennettuja, että ajoneuvo voidaan mitata ja sitä käyttää myös ilman näitä varusteita. Samalla edellytyksellä ajoneuvon varuste, lisärakenne tai autoon asennettu työväline voidaan jättää lukematta ajoneuvon omaan massaansa. Mitä tässä säädetään ei kuitenkaan koske rakennetta tai varustetta, jonka asentamisen johdosta olisi toimitettava ajoneuvon uusi katsastus. Avoimella tavaratilalla varustettua auton tavaratilaan rakenteiden suojaamiseksi asennettua, mahdollisimman tiiviisti tavaratilan seinämiä tai pohjaa noudattelevaa suojusta tai avoimen tavaratilan muuta kuin jäykästä materiaalista valmistettua katetta taikka avoimeen tavaratilaan asennettua pienehköä lukittavaa työkalukoteloita ei myöskään oteta huomioon ajoneuvoa mitattaessa.

7 §

Autosta, joka sitä ensi kertaa rekisteröitäessä

Voimassa oleva laki

merkitään käytettäväksi ammattimaiseen liikenteeseen ja jota sen omistaja pääasiallisesti käyttää tällaiseen liikenteeseen, maksuunpannaan autoveroa vain se määrä, millä vero ylittää 57 000 markkaa.

8 §

Jos tämän lain nojalla verosta vapaan tai alennettuun veroon oikeutetun ajoneuvon rakennetta on, *ottaen huomioon 1 §:n 2 momentin säännökset*, muutettu tai sen käyttö on muutunut siten, että ajoneuvoa ei enää voida pitää tämän lain nojalla verosta vapaana taikka 7 §:n 1 momentissa tai 13 a §:ssä tarkoitettuun alennettuun veroon oikeutettuna ajoneuvona, on omistaja, jonka omistusaikana ajoneuvon rakennetta tai käyttötarkoitusta on muutettu, velvollinen tekemään tästä ilmoituksen yhden kuukauden kuluessa autorekisterikeskukselle. Ilmoitus on tehtävä myös 6 §:n 4 momentissa tarkoitetuista ajoneuvoista.

12 §

Jos ajoneuvo, josta tämän lain mukaan ei ole suoritettava veroa, ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava *merkittäväksi* rekisteriin muuna kuin tämän lain nojalla verosta vapaana ajoneuvona, autorekisterikeskuksen on maksuunpantava auto- tai moottoripyörävero 8 §:n 1 momentissa tarkoitettun ilmoitusvelvollisen tai, jos 8 §:ssä tarkoitettu rakenteen muutos on tehty ennen ensirekisteröintiä, ensirekisteröinnissä ajoneuvon omistajaksi merkityn maksettavaksi.

Jos ajoneuvo, joka on 7 §:n 1 momentin tai 13 a §:n nojalla oikeutettu alennettuun veroon, ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava ajoneuvorekisteriin muuhun kuin mainittujen lainkohtien mukaiseen alennettuun veroon oikeuttavaan

Ehdotus

merkitään käytettäväksi *luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/91) 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun tilausliikenteeseen* ja jota sen omistaja pääasiallisesti käyttää tällaiseen liikenteeseen, maksuunpannaan autoveroa vain se määrä, jolla vero ylittää 57 000 markkaa.

8 §

Jos tämän lain nojalla verosta vapaan tai alennettuun veroon oikeutetun ajoneuvon rakennetta tai käyttötarkoitusta on muutettu siten, että ajoneuvo tai sen käyttötarkoitus ei enää täytä verottomuuden tai alennetun veron edellytyksiä, ajoneuvon omistaja, jonka omistusaikana ajoneuvon rakenteen tai käyttötarkoituksen muutos on tehty, on velvollinen tekemään tästä ilmoituksen yhden kuukauden kuluessa Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikölle. Ilmoitus on tehtävä myös kaikissa niissä tapauksissa, joissa ajoneuvo on verotettu lievemmin kuin 3 §:n 1 momentissa, 6 b §:ssä tai muualla tässä laissa säädetään, jos rakenteen tai käyttötarkoituksen muutoksen johdosta verottomuuden tai alemman veron edellytykset kokonaan tai osaksi lakkaavat olemasta. Ilmoitus on tehtävä myös 7 §:ssä, 13 a §:ssä ja 17 §:ssä tarkoitetuista ajoneuvoista.

12 §

Jos ajoneuvo, josta tämän lain mukaan ei ole suoritettava veroa tai josta vero on suoritettava alennettuna, ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava rekisteriin muuna kuin tämän lain nojalla verosta vapaana tai 3 §:n 1 momentissa säädettyä alemman verokannan mukaan verotettuna ajoneuvona, Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön on maksuunpantava auto- tai moottoripyörävero 8 §:n 1 momentissa tarkoitettun ilmoitusvelvollisen maksettavaksi. Jos rakenteen tai käyttötarkoituksen muutos on tapahtunut ennen ensirekisteröintiä, vero pannaan ensirekisteröinnissä ajoneuvon omistajaksi merkityn maksettavaksi.

Jos ajoneuvo, joka on 7 §:n 1 momentin tai 13 a §:n nojalla oikeutettu alennettuun veroon, ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava ajoneuvorekisteriin muuhun kuin mainittujen lainkohtien mukaiseen alennettuun veroon oikeuttavaan

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

käyttöön, autorekisterikeskuksen on maksuunpantava autovero 7 §:n 1 momentissa säädettyllä tavalla ajoneuvoa käyttäneen omistajan tai hänen oikeudenomistajansa maksettavaksi.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty veron maksuunpanosta, on noudatettava myös muutoin, jos liikenteessä käytetään ajoneuvoa, joka ei enää täytä verottomuuden, veronpalautuksen tai veronalennuksen ehtoja. Jos ajoneuvo merkitään rekisteriin toisen verottomuuteen, alennetun veron alaisen auton käyttöön tai veronpalautukseen oikeutetun omistukseen viimeistään yhden kuukauden kuluessa siitä, kun mainittuihin etuihin oikeutettu omistaja on luovuttanut ajoneuvon, maksuunpanoa ei kuitenkaan toimiteta. Myös luovutuksen saajaan sovelletaan, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty.

Ennen veron maksuunpanoa autorekisterikeskuksen tulee varata maksuvelvolliselle tilaisuus asiaa koskevan selvityksen esittämiseen. Jos maksuvelvollinen ei asetetussa kohtuullisessa määräajassa ole antanut selvitystä, autorekisterikeskus suorittaa maksuunpanon.

13 §

Milloin 12 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa auto sen luovutushetkellä tai auton verovapauden, veronalennuksen tahi veronpalautuksen edellytysten muutoin lakatessa olemasta voimassa ei ole ollut rekisteriin merkittynä yhtä kuukautta, maksuunpantava vero on verovapaasta autosta ja sellaisesta autosta, josta vero on alennettu tai palautettu, se määrä, mikä autosta olisi tullut sitä tullattaessa tai toimitettaessa täysimääräisenä verona kantaa. Autosta, josta veroa on 7 §:n tai 13 a §:n nojalla alennettu, vero on määräämättä tai maksuunpanematta jätetyn veron määrä korotettuna yhdellä viidesosalla. Jos auto on mainituissa tapauksissa ollut rekisteriin merkittynä yhden kuukauden tai enemmän, alennetaan maksuunpantavaa veroa yhdellä kolmaskymmeneskuudesosalla jokaista täyttä rekisterissä oloajan kuukautta kohti. Jos auto on 6 §:n 1 momen-

käyttöön, *Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön* on maksuunpantava autovero 7 §:n 1 momentissa säädettyllä tavalla ajoneuvoa käyttäneen omistajan tai hänen oikeudenomistajansa maksettavaksi.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään veron maksuun panemisesta, on noudatettava myös muutoin, jos liikenteessä käytetään ajoneuvoa, joka ei enää täytä verottomuuden, veronpalautuksen tai veronalennuksen ehtoja. *Veronalennukseksi katsotaan tällöin ajoneuvon aiempi verottaminen lievemmän verokannan mukaan riippumatta siitä, millä perusteella näin on menetelty.* Jos ajoneuvo merkitään rekisteriin toisen verottomuuteen, alennetun veron alaisen auton käyttöön oikeutetun tai veronpalautukseen oikeutetun omistukseen viimeistään yhden kuukauden kuluessa siitä, kun mainittuihin etuihin oikeutettu omistaja on luovuttanut ajoneuvon, maksuunpanoa ei kuitenkaan toimiteta. Myös luovutuksen saajaan sovelletaan, mitä edellä tässä pykälässä säädetään.

Ennen veron maksuunpanoa *Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön* tulee varata maksuvelvolliselle tilaisuus asiaa koskevan selvityksen esittämiseen. Jos maksuvelvollinen asetetussa kohtuullisessa määräajassa ei ole antanut selvitystä, *Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikkö* suorittaa maksuunpanon.

13 §

Edellä 12 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa maksuunpantava vero on verosta vapaasta autosta ja sellaisesta autosta, josta vero alennettu tai palautettu, se määrä, mikä autosta olisi tullut sitä tullattaessa tai toimitettaessa kantaa täysimääräisenä verona vähennettynä autosta jo suoritetun veron määrällä. Autosta, josta veroa 7 §:n tai 13 a §:n nojalla on alennettu, vero on määräämättä tai maksuunpanematta jätetyn veron määrä korotettuna yhdellä viidesosalla.

Voimassa oleva laki

tissa tarkoitettu muu erikoisauto kuin sairasauto, kuukautta kohti vähennettävä määrä on kuitenkin yksi neljäskymmeneskahdeksasosa.

Jos verosta vapaan pakettiauton tai muun kuin 6 §:n 1 momentissa tarkoitettun erikoisauton rakennetta on muutettu 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla, vero maksuunpannaan kuitenkin aina täysimääräisenä. Samoin menetellään, jos 6 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettu kilpailutarkoituksiin erityisesti rakennettu ajoneuvo ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava rekisteriin.

13 a §

Jos verosta vapaa auto on ennen ensirekisteröintiä muutettu laadultaan henkilöautoksi ja sitä ensi kertaa rekisteröitäessä merkitty rekisteriin ammattimaiseen liikenteeseen käytettäväksi ja jos rekisteriin merkitty omistaja käyttää autoa pääasiallisesti tällaiseen liikenteeseen, on autorekisterikeskuksen auton omistajan hakemuksesta 12 §:n 1 momentin mukaisen maksuunpanon yhteydessä otettava vähennyksenä huomioon 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua maksuunpanematta jätettävää veroa vastaava määrä alennettuna sillä liikevaihtoveron määrällä, joka siitä olisi 7 §:n säännökset huomioon ottaen lisäksi kannettu, jos auto olisi tuotu maahan tai toimitettu verollisena.

Ehdotus

Autosta, josta veroa on alennettu 7 §:n tai 13 a §:n taikka 17 §:n nojalla sekä sairausautosta maksuunpantavaa veroa alennetaan yhdellä kolmaskymmeneskuudesosalla jokaista rekisterissä-oloajan täyttä kuukautta kohti. Lain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettun pelastusauton, invataksin, eläinlääkintäauton ja ruumisauton verosta vähennetään yksi neljäskymmeneskahdeksasosa rekisterissä oloajan kutakin täyttä kuukautta kohti.

Jos verosta vapaan tai alennettun verokannan mukaan verotetun muun kuin edellä 2 momentissa tarkoitettun ajoneuvon rakennetta tai käyttötarkoitusta on muutettu tai omistaja on muuttanut edellä säädetyllä tavalla, vero maksuunpannaan kuitenkin aina täysimääräisenä vähennettynä autosta jo suoritettun veron määrällä. Samoin menetellään, jos 6 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettu kilpailutarkoituksiin erityisesti rakennettu ajoneuvo ilmoitetaan tai olisi ilmoitettava rekisteriin. Mitä tässä säädetään sovelletaan myös, jos auto on muutettu laadultaan korkeamman veron mukaan verotetusta lievemmän verotetuksi ja uudelleen korkeamman veron mukaisesti verotettavaksi. Tällöin maksuunpanossa otetaan huomioon maksettuna verona ainoastaan se määrä, joka ajoneuvosta olisi kannettu lievemmän verokannan mukaisia veroperusteita sovellettaessa.

13 a §

Jos verosta vapaa tai 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua lievemmän verokannan mukaan verotettu auto on ennen ensirekisteröintiä muutettu laadultaan henkilöautoksi ja sitä ensi kertaa rekisteröitäessä merkitty rekisteriin luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/91) 2 §:n 3 momentissa tarkoitettuun tilausliikenteeseen käytettäväksi ja jos rekisteriin merkitty omistaja käyttää autoa pääasiallisesti tällaiseen liikenteeseen, on Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön auton omistajan hakemuksesta 12 §:n 1 momentin mukaisen maksuunpanon yhteydessä otettava huomioon vähennyksenä 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua maksuunpanematta jätettävää veroa vastaava määrä alennettuna sillä liikevaihtoveron määrällä, joka siitä olisi 7 §:n säännök-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Edellä 1 momentissa tarkoitettu hakemus on tehtävä autorekisterikeskukselle yhden kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on merkitty rekisteriin auton omistajana uhalla, että autorekisterikeskuksella on muutoin oikeus panna autovero kokonaisuudessaan maksuun niin kuin 12 ja 13 §:ssä säädetään.

14 §

Autorekisterikeskuksen maksuunpannessa auto- ja moottoripyöräveron on maksulippuun merkittävä, paitsi tietoja maksuvelvollisesta, mitä veroa maksulippu koskee, suoritettavan veron määrä sekä maksun suorittamistapa ja -aika.

set huomioon ottaen lisäksi kannettu, jos auto olisi tuotu maahan tai toimitettu verollisena.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu hakemus on tehtävä *Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikölle* yhden kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on merkitty rekisteriin auton omistajana uhalla, että *Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksiköllä* on muutoin oikeus panna autovero kokonaisuudessaan maksuun niin kuin 12 ja 13 §:ssä säädetään.

14 §

Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön maksuunpannessa auto- ja moottoripyöräveron on maksulippuun merkittävä maksuvelvollista koskevien tietojen lisäksi se, mitä veroa maksulippu koskee, suoritettavan veron määrä sekä maksun suorittamistapa ja -aika.

17 §

Autorekisterikeskuksen on saatuaan 3 momentissa tarkoitettun ilmoituksen maksuunpantava vero 12, 13 ja 14 §:n säännöksiä soveltuvin osin noudattaen ajoneuvon luovuttajan maksettavaksi.

Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön on saatuaan 4 momentissa tarkoitettun ilmoituksen maksuunpantava vero 12, 13 ja 14 §:n säännöksiä soveltuvin osin noudattaen ajoneuvon luovuttajan maksettavaksi.

18 §

Verohallitus voi erityisistä syistä valtiovarainministeriön määräämin ehdoin hakemuksesta myöntää lykkäystä autorekisterikeskuksen tai lääninveroviraston maksuunpaneman veron suorittamiselle. Valtiovarainministeriö voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

Verohallitus voi erityisistä syistä valtiovarainministeriön määräämin ehdoin hakemuksesta myöntää lykkäystä *Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön* tai lääninveroviraston maksuun paneman veron suorittamiselle. Valtiovarainministeriö voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

20 §

Autorekisterikeskuksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta liikevaihtovero-oikeudelta noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa on säädetty. Autorekisterikeskuksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen voidaan hakea muutosta myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhevaltaa käyttää *tällöin* verohallitus. Veronsaajan etua liikevaihtovero-oikeudessa valvoo valtionasiamies niin kuin siitä erikseen on säädetty.

20 §

Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta liikevaihtovero-oikeudelta noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa säädetään. *Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikön* tämän lain nojalla antamaan päätökseen voidaan hakea muutosta myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhevaltaa käyttää verohallitus. Veronsaajan etua liikevaihtovero-oikeudessa valvoo valtionasiamies niin kuin siitä erikseen säädetään.

Voimassa oleva laki

23 §

Jos joku tässä laissa tarkoitettussa asiassa laiminlyö velvollisuutensa toimittaa moottori-ajoneuvon rekisteriotteen autorekisterikeskuskelle, poliisiviranomaiselle tai katsastusmiehelle, voi asianomainen lääninhallitus pakottaa hänet velvollisuutensa täyttämiseen uhkasakolla, niin kuin siitä on erikseen säädetty.

Ehdotus

23 §

Jos joku tässä laissa tarkoitettussa asiassa laiminlyö velvollisuutensa toimittaa ajoneuvon rekisteriotteen Autorekisterikeskuskelle, Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikölle, katsastuksen suorittajalle tai poliisiviranomaiselle, asianomainen lääninhallitus voi pakottaa hänet velvollisuutensa täyttämiseen uhkasakolla, niin kuin siitä erikseen säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Lain 3 §:ää, 5 a §:ää, 6 §:n 1 momenttia ja 6 b §:n 1 momenttia sovelletaan ajoneuvoihin, jotka luovutetaan tullivalvonnasta tai toimitetaan 3 päivänä toukokuuta 1993 tai sen jälkeen. Lain 6 b §:n 4 momenttia sovelletaan ajoneuvoihin, jotka on luovutettu tullivalvonnasta tai toimitettu 15 päivänä kesäkuuta 1990 tai sen jälkeen. Lain 7 §:ää ja 13 a §:ää sovelletaan ajoneuvoihin, jotka luovutetaan tullivalvonnasta tai toimitetaan päivänä kuuta 1993. Lain 8 §:n 1 momenttia, 12 §:ää ja 13 §:ää sovelletaan päivänä kuuta 1993 tapahtuviin ajoneuvon rakenteen tai sen käyttötarkoituksen muutoksiin.